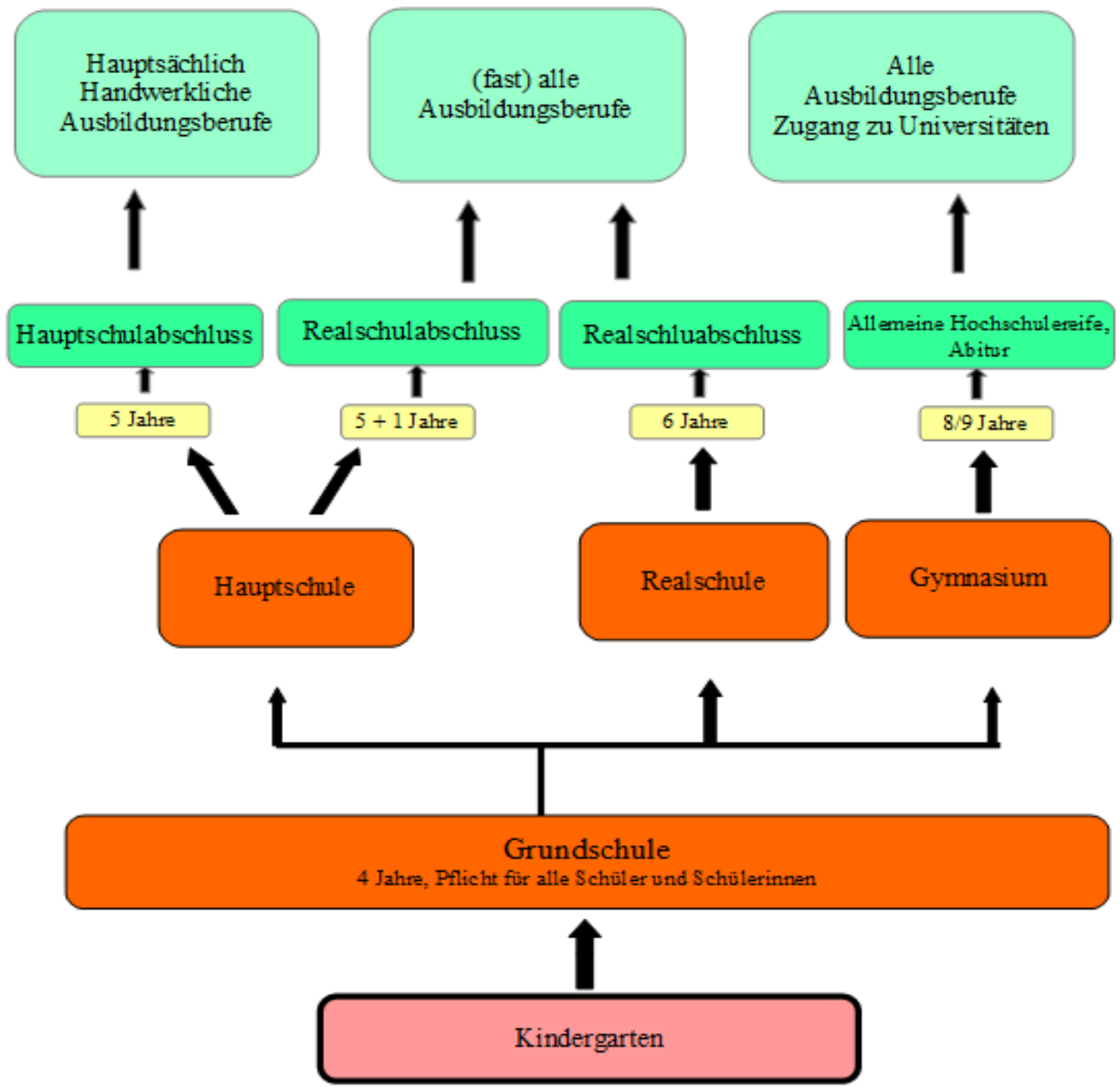

Niemiecki System **Szkolnictwa**

Opracowała Anna Łuniewska

Realschule

Realschule, to tak zwana szkoła realna, obejmująca naukę w klasach 5-10 i kończąca się małą maturą (Mittlere Reife lub Realschulabschluss). Szkoła realna jest przeznaczona dla tych, którzy chcą udać się np. na praktykę w handlu. Podczas nauki w szkole realnej uczniowie otrzymują poszerzoną wiedzę podstawową ze szczególnym naciskiem na tematykę związaną z gospodarką, techniką i polityką socjalną.

Realschule

Celem szkoły realnej jest ukończenie przez ucznia 10-tej klasy, która pozwala spełnić wymagania kształcenia zawodowego dla zawodów o wyższych kwalifikacjach. Należą do tego wymagające zawody techniczne i ekonomiczne oraz czynności administracyjne w służbie cywilnej średniego szczebla. Po zdaniu egzaminu (Mittlere Reife) uczeń może podjąć pracę w sektorze administracyjnym lub gospodarczym, bądź też kontynuować naukę w wyższej szkole zawodowej (np. Fachoberschule).

Kariera zawodowa

Uczniowie szkół głównych lub realnych mają ustaloną drogę kształcenia zawodowego, mogą jednak podnosić kwalifikacje w trakcie swej kariery zawodowej. Dla kształcenia zawodowego występują dwie alternatywy: Kształcenie podwójne w szkole zawodowej i zakładzie doskonalenia zawodowego albo kształcenie w specjalistycznych szkołach zawodowych.

Kariera zawodowa

Prawie dwie trzecie wszystkich absolwentów poszczególnych roczników ubiega się o kształcenie zawodowe w szkole lub w zakładzie pracy, a jedna trzecia uczęszcza do szkoły wyższej. Również abiturienti często decydują się na podjęcie kształcenia zawodowego. Powodem jest dobra reputacja niemieckiego systemu kształcenia. Wiele zawodów, które w innych krajach wymagają studiów, nauczanych jest w Niemczech poprzez kształcenie i doskonalenie zawodowe.

Kariera zawodowa

Zakończony cykl kształcenia stanowi w Niemczech podstawę udanego życia zawodowego. Nawet jeżeli się nie pracuje w swoim dotychczas wyuczonym zawodzie, wykształcenie decyduje o dalszych szansach na rynku pracy. Stanowi ono również świadectwo zdolności intelektualnych i społecznych, które są konieczne w życiu zawodowym.

Podwójny system kształcenia

W systemie podwójnym osoby kształcące się odgrywają podwójną rolę: są one jednocześnie uczniami i pracownikami. Zawierają one z przedsiębiorstwem umowę o kształceniu. Osoby kształcące się uczą się praktyki zawodowej poprzez pracę w zakładzie pod kierownictwem doświadczonych kolegów. Z drugiej strony, przez jeden lub dwa dni w tygodniu chodzą do szkoły zawodowej, dającej podstawy teoretyczne. W planie nauczania występują w jednej trzeciej przedmioty ogólnokształcące, jak niemiecki, angielski lub nauka o społeczeństwie.

Dwie trzecie treści nauczania dopasowane są do profilu zawodu.

Podwójny system kształcenia

To kształcenie trwa, w zależności od zawodu, od dwóch do trzech i pół roku. Przy odpowiednim postępie w nauce oraz szczególnie dobrych wynikach w pracy cykl nauczania po konsultacjach z zakładem kształcącym oraz ze szkołą zawodową może zostać skrócony.

Egzamin końcowy osoby kształcącej się zdają przed izbą odpowiednią dla swej grupy zawodowej. Izby powoływane są przez stowarzyszenia zawodowe rzemiosła, przemysłu oraz handlu. Wydają one dopuszczenia i mają wpływ na tok kształcenia oraz kryteria egzaminacyjne. Treść i przebieg egzaminów zostały uregulowane prawnie w skali federalnej.

Dużą zaletą kształcenia podwójnego jest bliskość rynku pracy. Celem jest wykształcenie wykwalifikowanych fachowców wnoszących niezbędne kompetencje i kwalifikacje do ciągle zmieniającego się rynku pracy. Wysoki udział nauczania praktycznego w toku nauki zapewnia to, że uzyskane umiejętności są w życiu zawodowym faktycznie potrzebne. Dla wielu wynagrodzenie za naukę i pracę odgrywa bardzo dużą rolę, bowiem myśl o niezależności finansowej od rodziców – choćby nawet częściowej – jest dość zachęcająca.

Niektórych zawodów w obszarze społecznym, w opiece, w handlu i ekonomii lub technice uczy się w specjalistycznych szkołach zawodowych.

Należą do tego asystenci ekonomistów, ergoterapeuci, asystenci dietetyków lub sekretarki ze znajomością języków obcych. Szkolący się uczęszczają z reguły od dwóch do trzech lat wyłącznie do jednej szkoły. Zwykle w planie nauczania ujęta jest obowiązkowa praktyka w zakładach. Treść i zakres w niektórych zawodach mogą się zmieniać w zależności od kraju związkowego, lecz świadectwa egzaminów końcowych są jednak równorzędne.